

stemmer, at en Mester skal udlære Lærlingen, og det er umuligt for en Mængde Murer- og Tømrermestre, som har Arbejde i Aar, men maaske ikke til næste Aar og næste Aar igen. Her bør der indføres en Bestemmelse, saaledes at Ministeren faar Adgang til at dispensere, og hvis en Lærling bliver ordentligt udlært, og det sker med Garanti fra en Organisation, maa det være tilstrækkeligt, selv om han har maattet vandre fra Mester til Mester, saaledes som Tilfældet har været tidligere. At hverken Arbejdere eller Arbejdsgivere har noget imod Lærlinge eller vil hindre Tilgang af dem, bevises ved, at Lønnen for Lærlinge i Tømrer- og Murerfaget er mere end dobbelt, ja, maaske tre Gange saa høj som i de fleste andre Fag. Det forbavser mig ligeledes, naar det ærede Medlem siger, at hvis man kunde indforskrive tyske Murersvende nu, kunde man maaske faa de 5 000 Lejligheder færdige. Efter at det fra autoritativ Side offentligt er meddelt, at der gaar flere Hundrede Murer- og Tømrersvende ledige her i København, kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem kan fremkomme med en saadan Udtalelse.

Det ærede Medlem sagde, at hans Opræden altid havde været dikteret af sand Lejervenlighed og Ønske om Lejerskyttelse. Ja, naar det ærede Medlem selv siger det, maa man jo tro det, men det er forfærdelig svært. Det er rigtigt nok, at „Social-Demokraten“ skrev, at de Konservative havde vistnok Bagtanker med hele denne her Historie, medens jeg i Forgaars udtalte min gode Tro, men jeg vil gøre opmærksom paa, at jeg talte, før jeg havde hørt det konservative Partis Ordfører; „Social-Demokraten“ skrev i Gaar, efter at han havde talt. Der har vi Forklaringen.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Dahlgaard: Det ærede Medlem Hr. Kragh tager fejl i, at et Lyssyn fra min Side har gjort mig bange for min egen Skygge; nej, der har intet Lyssyn været fra min Side i denne Forbindelse, jeg har kun konstateret de faktiske Forhold. Naar det ærede Medlem som Argument for en hurtigere Afvikling af Huslejeloven angiver mine Udtalelser om en Bedring paa dette Omraade uden at gøre opmærksom paa, at jeg samtidig fremfører, at der mangler op imod 10 000 Lejligheder i Kø-

benhavn, og uden at gøre opmærksom paa, at jeg samtidig konstaterer, at Bedringen har sin Aarsag i Afspærringen af København, og naar endelig det ærede Medlem angiver Udtalelser af mig om Overbefolkning i København paa en fuldkommen fejlagtig Maade, saa er der ikke andet for mig at gøre, end at jeg maa værgе mig mod den Fortegning af Billedet, der i Øjeblikket foreligger.

Maa jeg dernæst sige, at siden jeg sidst havde Ordet, er der fremkommet en karakteristisk Udtalelse, der viser, med hvilken Letsindighed Spørgsmaalet om Lejernes Stilling behandles fra en vis Side. Der blev af det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt sagt, at den hidtidige Lovgivning kun betød Beskyttelse for en meget lille Del af Lejerne, nemlig for dem, der var saa heldige at bo i Lejligheder, der er opført før 1916. Hvad vil det sige? — et meget lille Antal? Det vil i København sige 140 000 Lejere, medens 23 000 bebor Lejligheder, der er opført efter 1916. Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt fortsatte med at sige, at det er et Spørgsmaal, om man bør opretholde denne Beskyttelse, det er dog rimeligt, at Lejen stiger samtidig med, at alt andet stiger. Spørgsmaalet er dog, om Stigningen er berettiget; thi ellers maatte man dog snarere sige, naar alt andet stiger: Lad os saa holde Lejen nede. Det ærede Medlem tænker ikke paa, hvilke Tal det her drejer sig om. Hævning af Lejeniveauet for 140 000 Lejere her i København med 35 pCt., som her er Tale om, repræsenterer en Forøgelse af Lejen med 42 Mill. Kr. aarlig, altsaa, naar Lejen bliver kapitaliseret, 850 Mill. Kr.; og tager vi det tilsvarende for Forretningslokaler for Københavns Vedkommende, betyder det en aarlig Forøgelse af 30 Mill. Kr., hvilket kapitaliseret vil være 600 Mill. Kr.

Det vil altsaa sige, at i alt er her Tale om en Forøgelse af Lejen, der repræsenterer en Kapitalværdi paa 1 400 Mill. Kr. eller mere end hele den danske Statsgæld. Det ærede Medlem og hans Parti tænker med Rædsel paa en Formueafgift paa 400 Mill. Kr. til Afbetaling af Statsgælden; men ser med Sindsro og Sympati paa, at en enkelt Bys Befolkning brandskattes med meget mere end Forrentningen af hele den danske Statsgæld, samtidig med at Statsgælden beholdes. Jeg tror, jeg tør sige, at naar den Slags Ting overhovedet kan finde Sted, viser det, hvilken Blindhed de Mennesker slaas med, der maa være Talerør for en ganske snæver Standsinteresse.